

DECIZIE

29 ianuarie 2019

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău în completul de judecată:

președintele ședinței de judecată, judecătorul	Jordan Iurie
judecătorii	Ursu Ludmila și Furdui Sergiu
grefierul	Pascari Iulia
cu participarea:	
procurorului	Săli Radu
avocatului inculpatului	XXXXXXXXXX Ciorici Valeriu

judecând, în ședință publică, apelul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Buiucani) XXXXXXXXXXXX, declarat la 28 august 2014 împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 13 august 2014 privind-l pe XXXXXXXXXXXX născut la 23 martie 1970 în raionul Nisporeni, satul Șendreni, domiciliat în municipiul Chișinău, strada Suceava nr. 120, apartamentul nr. 315, căsătorit, are doi copii minori, studii superioare speciale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2006 în baza articolelor 327 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor articolului 84 alin. (1) Cod penal, definitiv cu amendă în mărime de 5 000 unități convenționale, antecedentul penal fiind stins.

Conform sentinței atacate:

„ Pe XXXXXXXXXXXX pe art. 328 alin. (2), lit. a) Cod Penal al RM (red. XXXXXXXXXXXX) - de achitat din motivul lipsei faptei infracțiunii.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara - a încetat de drept.”;

C O N S T A T Ă :

1. Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei sunt: cauza penală a parvenit în instanța de apel la 12.04.17., fiind repartizată repetat la 20 februarie 2018.

2. Prima instanță a constatat starea de fapt:

„ Valeriu Ciorici, este învinuit de către organul de urmărire penală precum că el, exercitând funcția de ofițer operativ superior de sector al sectorului de poliție nr. 5 al CPs Buiucani, mun. Chișinău, la 15 mai 2009, aproximativ la ora 22:30, aflându-se la serviciu în incinta Sectorului de Poliție nr. 5 a CPs Buiucani, mun. Chișinău, amplasat pe str. Nicolae Costin, nr. 55/1, mun. Chișinău, având intenția de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art. 4 al Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” nr. 416-XII din XXXXXXXXXXXX, care prevede că poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 din aceeași lege și ale capitolului II, art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne” nr. 1275-XII din XXXXXXXXXXXX, care reglementează că colaboratorii de poliție aplică forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, intenționat l-a agresat verbal pe cet. Gheorghe Didenco, care a fost adus în incinta SP-5 a CPs Buiucani mun. Chișinău pentru comiterea unei contravenții, l-a brutalizat și l-a numit cu cuvinte obscene, după ce i-a aplicat o lovitură cu un scaun în regiunea capului, de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, fiind urmat de mai multe lovituri cu picioarele peste toată suprafața corpului, cauzându-i astfel părții vătămate Gheorghe Didenco, conform concluziei raportului de expertiză medico - legală nr. 2587/D din 29 septembrie 2009, traumatism cranio - cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală; plagă contuză cu edem pe cap, excoriații pe față, echimoze multiple și masive pe cutia toracică și membrele superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale ușoare.” (vol. II, f. d. 117-118).

2.1. Prin sentință, inculpatul Ciorici V. a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 328 alin. (2), lit. a) Cod penal (în redacția Legii din 18 decembrie 2008), din motivul lipsei faptei infracțiunii (vol. II, f. d. 126).

2.2. Organul de urmărire penală a calificat fapta incriminată inculpatului Ciorici V. în baza articolului 328 alin. (2), lit. a) Cod penal: „... exces de putere, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, care au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțit de aplicarea violenței.” (vol. I, f. d. 192 verso).

2.3. În discursul procurorului în Procuratura sectorului Buiucani, municipiul Chișinău XXXXXXXXXX. în temeiul articolului 10 Cod penal – efectul retroactiv al legii penale, se solicită recalificarea faptei incriminate inculpatului din articolul 328 alin. (2), lit. a) Cod penal (în redacția Legii din 18 decembrie 2008) în baza articolului 166/1 alin. (1) Cod penal (vol. II, f. d. 113).

3. Sentința este atacată cu apelul declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Buiucani) XXXXXXXXXX. (vol. II, f. d. 128-135).

4. În apelul procurorului se solicită: „... casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 13 august 2014 prin care inculpatul Valeriu Ciorici a fost achitat. Rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Valeriu Ciorici în conformitate cu prevederile art. 8 din Codul penal să fie condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2), lit. a) din Codul penal, iar în conformitate cu prevederile art. 10, art. 166/1 alin. (1) din Codul penal ai stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 3 ani. A încasa de la Valeriu Ciorici în beneficiul părții vătămate Gheorghe Didenco a prejudiciului material cauzat nerecuperat în sumă de 500 lei și prejudiciul moral cauzat prin săvârșirea infracțiunii în sumă de 10 000 lei.” (vol. II, f. d. 135).

4.1. În susținerea apelului, procurorul invocă: „... în ședința de judecată a fost pe deplin confirmată învinuirea înaintată, prin următoarele probe acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată: declarațiile părții vătămate Didenco Gh., martorului Nicol A., Negarneck V., Nichiforeac E., Vațovschi A., Cernat A., Cecan V. cât și conținutul raportului de expertiză medico – legală nr. 2587/D din 29 septembrie 2009... Fiind pronunțată sentința de achitare aceste probe incontestabile nu au fost apreciate de către instanța de judecată din punct de vedere al coroborării lor, care nu s-a expus referitor la admiterea sau excluderea lor. Instanța de fond eronat a stabilit că martorii oculari ai cazului reținerii și aducerii părții vătămate Gheorghe Didenco în incinta sectorului de poliție - Angela Nicol, Vasile Cecan, Andrei Cernat, Alexandru Vațovschi, precum și inculpatul Valeriu Ciorici nu au confirmat declarațiile date de Gheorghe Didenco, iar declarațiile martorilor Elena Nichiforeac și Victor Negarneck nu demonstrează vinovăția inculpatului Valeriu Ciorici în comiterea infracțiunii imputate de acuzare, fiindcă martorul Angela Nicol a confirmat în ședința instanței de judecată că partea vătămată Gh. Didenco atît la domiciliu cît și în momentul escortării în incinta sectorului de poliție nu avea asupra sa careva vătămări corporale, însă ulterior a aflat că după aceea seară a fost internat în spital. Martorul Alexandru Vațovschi a declarat că persoanele care au fost duse la sectorul de poliție 5 al CPs Buiucani, mun. Chișinău, erau în stare de ebrietate și nu aveau leziuni corporale vizibile. Totodată, martorul Andrei Cernat a declarat în ședința de judecată că la reîntoarcere în sectorul de poliție la solicitare, superiorul său Alexandru Vațovschi i-a comunicat că Gheorghe Didenco deja avea careva leziuni și zgîrieturi, dar ce anume nu-și amintește, din care motiv a refuzat să-l transporte la CPs Buiucani, mun. Chișinău. Referitor la declarațiile martorului Vasile Cecan, consider că acestea urmează a fi apreciate critic din motiv că ultimul este rudă apropiată cu inculpatul Valeriu Ciorici și anume este nepotul acestuia. Totodată, solicit instanței de a aprecia critic declarațiile inculpatului Valeriu Ciorici care nu și-a recunoscut vina, deoarece acestea nu corespund adevărului și au fost combătute prin cumulul de probe examinate în ședința de judecată. Astfel, declarațiile părții vătămate Gheorghe Didenco care indică direct la inculpatul Valeriu Ciorici ca fiind persoana care la maltratat în seara cu pricina, cît și a martorilor acuzării, în special a martorilor Elena Nichiforeac și Victor Negarneck care au declarat că în momentul luării și escortării părții vătămate Gheorghe Didenco la sectorul de poliție, ultimul nu avea asupra sa careva vătămări corporale vizibile, însă deplasându-se la fața locului, au auzit sunete de maltratare a lui Gheorghe Didenco din incinta sectorului de poliție, după care ieșind afară l-au văzut deja însângerat și maltratat, ceea ce confirmă faptul că atît timp cît partea vătămată s-a aflat în custodia statului a fost maltratat de către inculpatul V. Ciorici, fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare... aceste împrejurări și circumstanțe nu au fost apreciate la justa valoare de către instanța de judecată, fiind pronunțată o sentință de achitare. În așa mod, instanța de judecată a pronunțat o sentință care este contrară legii, de aceea ea urmează a fi casată, iar inculpatul Valeriu Ciorici recunoscut vinovat în baza art. 328 alin. (2), lit. a) din Codul penal și condamnat.” (vol. II, f. d. 129-135).

5. Procedura privind citarea este îndeplinită.

6. În ședința de judecată în apel:

- procurorul și partea vătămată au susținut apelul, în sensul declarat;

- inculpatul și avocatul inculpatului s-au pronunțat împotriva apelului, motivând că este nefondat, iar sentința este legală și întemeiată.

6.1. În ședința de judecată, procurorul a solicitat judecarea apelului conform procedurii prevăzute la articolul 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală și, în sensul dat, la cererea sa, a fost audiat inculpatul Ciorici V., partea vătămată Didenco Gh., martorul Nichiforeac E.; au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță.

7. În ședința de judecată în apel, inculpatul Ciorici V. a pledat nevinovat și a susținut declarațiile prezentate în ședința de judecată în primă instanță, care, potrivit sentinței, sunt următoarele: „... fiind angajatul CPs Buiucani în funcție de ofițer superior operativ de sector al sectorului de poliție nr. 5, la data de 15 mai 2009 se afla la serviciu împreună cu colegul său Bîrsan Eduard, la sectorului de poliție nr. 5 amplasat pe str. Nicolae Costin nr. 55/1, mun. Chișinău. Aproximativ la orele 21:30 -22:00, de către echipajul de poliție 902 al regimentului de patrulă și santinelă SCUT au fost escortate două persoane, care au fost identificate ca Didenco Gheorghe și Nicol Angela. între care a avut loc un conflict pe str. Sucevita. 22/1 mun. Chisinau. unde locuiesc si sunt vecini. Didenco Gheorghe era în

stare de ebrietate alcoolică avansată și avea un comportament foarte agresiv în raport cu Vicol Angela, pe care o înjura și nu reacționa la cerințele colaboratorilor de poliție de a înceta comportamentul ilegal. Persoanele aduse în incinta secției de poliție î-i erau cunoscute, deoarece anterior între ei au mai avut loc conflicte, iar în urma adresării la poliție și investigării cazului, Didenco Gh. a fost tras la răspundere contravențională sub formă de amendă. După plecarea colaboratorilor regimentului de patrulă și santinelă SCUT, Didenco Gh. a continuat comportamentul agresiv, insultând-o și amenințând-o cu răfuială fizică pe Vicol Angela și încercând să o lovească, acțiunile sale ilegale au fost curate de către E. Bîrsan, ferindu-l la o parte și încercând să-l liniștească. Inculpatul i-a făcut observație să înceteze acțiunile ilegale, deoarece a fost deja sancționat pentru acțiuni analogice, din care cauză, Didenco Gh. s-a înfuriat și mai tare, reproșându-i că inculpatul este vinovat de sancționarea sa anterioară, înjurându-l și amenințându-l cu concedierea din organele afacerilor interne. În timp ce Bîrsan Eduard o audia pe cet. Vicol Angela pe marginea conflictului, cet. Didenco Gheorghe continua să o înjure pe ultima. Întru curmarea acțiunilor ilegale ale pătimitului Didenco Gh., inculpatul i-a cerut să se liniștească, încercând să-l ferească într-o parte, însă ultimul a ignorat cerințele, continuând să-l înjure și să-l amenințe, opunând rezistență: a încercat să arunce calculatorul de pe masă, l-a apucat de uniformă și a încercat să-l lovească. În timpul încăierării partea vătămată a fost dată la o parte și a căzut jos, iar în timpul căderii s-a lovit cu capul de colțul dulapului, care se află lângă o masă. În rezultatul loviturii, partea vătămată și-a provocat o rană în regiunea capului, care sângera. După aceasta pătimitul a devenit mai agresiv, luând scaunul, cu care a încercat să-l lovească, însă nu a reușit, deoarece a fost oprit de Bîrsan Eduard. Pe toată perioada aflării în incinta sectorului de poliție, pătimitul î-l amenința cu răfuiala fizică și cu omor și că prin intermediul relațiilor pe care le are o să-l concedieze din organele interne. Când la sector au venit colaboratorii regimentului SCUT, care au întocmit rapoartele pe cazul dat, Didenco Gh. puțin s-a liniștit și i-a cerut o țigară, ambii au ieșit afară să fumeze, iar Bîrsan E. a audiat-o pe cet. Vicol A.. Cînd a revenit în incinta sectorului de poliție, cet. Vicol A. nu mai era. Inculpatul i-a comunicat lui Didenco Gh., că pentru faptele sale va fi reținut în Comisariatul de Poliție sect. Buiucani, urmînd ca a doua zi să fie prezentat în fata instanței de judecată. Auzind acestea, partea vătămată Didenco Gh. a fugit din încăperea sectorului de poliție și, traversînd strada, a încercat să se ascundă, însă a fost reținut de colegul de serviciu, care l-a prins în parc și l-a adus înapoi la sectorul de poliție. Revenind în sector, cet. Didenco Gh. a continuat comportamentul agresiv și brutal, amenințându-i și exprimându-se necenzurat. În cazul dat, Bîrsan Eduard, a întocmit în privința lui Didenco Gheorghe un proces verbal în baza art. art. 47 alin. (1), 164 al. (1), 174/5, 174/6 CCA RM (redacția veche). A fost întocmit și un proces-verbal de reținere administrativă, în care au fost incluse și leziunile corporale ale cet. Didenco Gh., indicându-se și faptul ridicării de la acesta a pașaportului național, a permisului de conducere, și a altor acte. După întocmirea actelor necesare, Bîrsan Eduard a făcut chemare la 902 pentru transportarea lui Didenco Gh. la Comisariatul de poliție, însă i s-a refuzat pe motivul că acestea erau la o altă chemare, din care cauză a fost chemat un taxi, cu care Didenco Gh. a fost transportat la Comisariatul de Poliție. În drum spre Comisariat cet. Didenco Gh. a insistat să-i fie chemată ambulanța, deoarece se simțea rău, dar i s-a explicat că acest lucru este posibil doar la Comisariat. La Comisariatul de poliție, cet. Didenco Gh. și materialele acumulate în privința lui au fost predate ofițerului de serviciu. În incinta Comisariatului de poliție cet. Didenco Gheorghe se comporta foarte brutal, lovea cu picioarele în ușile cu gratii și solicita să-i fie chemată ambulanța. A doua zi dimineața, în Unitatea de Gardă a Comisariatului de poliție Buiucani, i s-a spus că cet. Didenco Gheorghe a fost transportat și internat în Spitalul de Urgență. Ulterior a aflat că cet. Didenco Gh. s-a tratat în staționar 6-7 zile, iar după externare, instanța de judecată i-a aplicat în baza materialelor întocmite în legătură cu cet. Vicol A., arest administrativ pe 7 zile. Această hotărâre a fost atacată, iar prin decizia Curții de Apel, hotărârea a fost menținută. Nu se consideră vinovat, deoarece nu a comis faptele imputate, nu i-a aplicat lovituri părții vătămate, acesta cauzându-și leziunile corporale urmare a comportamentul său agresiv.” (vol. II, f. d. 103-105).

8. În ședința de judecată în apel, procurorul, în susținerea poziției de acuzare, a prezentat următoarele probe:

8.1. Partea vătămată Didenco Gh. a susținut declarațiile prezentate în ședința de judecată în primă instanță, care, potrivit sentinței, sunt următoarele: „... la data de 15 mai 2009, revenind acasă de la serviciu, a intrat la vecina Vicol Angela, căreia i-a făcut observație și a rugat-o să nu facă gălăgie, deoarece el era obosit după serviciu, iar soția sa era însărcinată și gălăgia de la vecini î-i deranja. Recunoaște că era în stare de ebrietate, deoarece servise 2 sticle de bere. Mai târziu, a fost vizitat de către colaboratorii de poliție, care i-au comunicat că cet. Vicol Angela a depus o plângere împotriva sa și i-au cerut să-i însoțească la sectorul de poliție nr. 5. Ajungând la sectorul de poliție, a constatat că Vicol Angela era deja prezentă la sector, unde mai era prezent și un colaborator de poliție, care l-a numit cu cuvinte necenzurate. Ulterior a aflat, că acest colaborator de poliție se numește Ciorici Valeriu. El i-a reproșat inculpatului că nu trebuie să-l numească cu astfel de cuvinte, spunându-i că el singur este așa cum l-a numit. Inculpatul, în prezența cet. Vicol Angela și încă a unei persoane îmbrăcate în civil, i-a aplicat o lovitură cu scaunul în regiunea capului, din care cauză a căzut și a pierdut cunoștința. În urma loviturii primite i-a fost cauzată o rană în regiunea capului, care sângera, din care cauză s-au murdărit hainele în care era îmbrăcat. Hainele murdare de sânge le-a aruncat. Inculpatul Ciorici V. s-a ridicat de la masa la care ședea, s-a apropiat din spate și l-a lovit. Nu a văzut ca Ciorici V. sa-l fi lovit cu scaunul, dar deoarece în birou nu mai erau alte obiecte decât o masă, consideră că a fost lovit anume cu scaunul. Deoarece a fost lovit din spate, nu a văzut cu ce fel de scaun a fost lovit. Nu a pierdut conștiința imediat după lovitură, dar puțin mai târziu. În momentul loviturii, celelalte persoane prezente în birou, se aflau așezate pe scaune în fața sa și au văzut cele întâmplute. Din motivul că îi sângera rana, a fost alungat afară din incinta sectorului de poliție, pentru a nu lăsa urme de sânge în birou. Deoarece se simțea rău, a rugat colaboratorii de poliție să cheme ambulanța, însă i s-a răspuns că ambulanța nu va fi chemată până nu se va spăla de sânge. Între timp, la sectorul de poliție a venit un echipaj al regimentului de patrulă și santinelă SCUT 902, compus din 3 persoane, pe care colaboratorii de poliție prezenți la sectorul de poliție i-au rugat să-l transporte la CPs Buiucani. Aceștia au refuzat, motivînd că nu dispun de timp și unul dintre ei i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii și picioarele, după care cei 3 au plecat. Atunci colaboratorul de poliție cu grad de capitan a chemat un taxi, cu care l-a transportat la Comisariatul de poliție, unde a fost închis în unitatea de gardă, camera de documentare. Acolo iarăși a pierdut cunoștința, atunci a fost chemată ambulanța, care i-a acordat ajutorul medical necesar și l-a transportat la Spitalul de Urgență, unde a fost internat. În urma acțiunilor ilegale ale inculpatului i-a fost cauzat un prejudiciu material estimat la suma de 200 euro și 900 lei. Prejudiciul moral cauzat prin infracțiune îl estimează la urma de 10 000 lei. De asemenea, i-a fost ridicată legitimația de șofer internațional, care nu i-a fost restituită.” (vol. II, f. d. 93-94).

8.2. În ședința de judecată în apel martorul Nichiforeac E. a susținut declarațiile prezentate în ședința de judecată în primă instanță, care, potrivit sentinței, sunt următoarele: „... este concubina părții vătămate Didenco Gh. Pe inculpatul Ciorici Valeriu nu-l cunoaște, pentru prima dată l-a văzut la data de XXXXXXXXX. La data de 15 mai 2009 între vecina lor pe nume Vicol Angela și Didenco Gheorghe a fost un conflict, la care ea nu a asistat, deoarece se afla în oșpeție la o vecină pe nume Ana. Din spusele soțului, în acea zi el servise băuturi alcoolice, dar în cantități mici. În aceeași zi, aproximativ la orele 22:00, au fost vizitați la domiciliu de către colaboratorii de poliție, care i-au comunicat lui Didenco Gh. că Vicol A. a depus o cerere în legătură cu conflictul ce a avut loc,

cerându-i să-i urmeze la sectorul de poliție. După plecarea colaboratorilor de poliție și a lui Didenco Gh., și ea împreună cu vecina Ana au plecat la sectorul de poliție amplasat pe str. N. Costin mun. Chișinău, în incinta sectorului de poliție a auzit vocea concubinului. S-a oprit vis-a-vis de sector, pe cealaltă parte a străzii. Locul în care se afla nu era iluminat, însă în fața sectorului de poliție era un felinar aprins, și coridorul de la intrare era iluminat. Când Didenco Gh. a ieșit din incinta sectorului de poliție, era însoțit de trei polițiști, doi dintre care erau îmbrăcați în uniformă, iar al treilea în haine civile. A menționat că Didenco Gh. era murdar de sânge și le cerea colaboratorilor de poliție să cheme ambulanța. Polițiștii i-i răspundeau că acuși v-a veni ambulanța, iar Didenco Gh. le-a spus, că dacă nu vine ambulanța, atunci el pleacă să o cheme de acasă, pornindu-se spre casă, însă a fost întors de către colaboratorii de poliție. Polițiștii au început să-l bată și Didenco Gh. a căzut la pământ, iar colaboratorii de poliție continuau să-i aplice lovituri. Nu a văzut în care anume părți ale corpului polițiștii i-i aplicau loviturile. Din cauza emoțiilor, nu a văzut nici fețele polițiștilor, care îl băteau, deoarece nu i-i privea în față. Ea nu a intervenit, deoarece s-a speriat și era în stare de șoc. Mai târziu, la sector a venit un taxi, în care a fost urcat Didenco Gh. și împreună cu polițiștii au plecat, iar ea a mers acasă. A doua zi a fost telefonată de către concubinul său, care i-a comunicat că este internat în Spitalul de Urgență, iar când a venit la el la spital în vizita, a văzut că era cu capul bandajat. Didenco Gh. i-a povestit, că în incinta sectorului de poliție a fost bătut de către un colaborator de poliție, care l-a lovit cu scaunul în cap. De asemenea i-a spus să se ducă la sectorul de poliție și să ia documentele, care au fost ridicate de către polițiști. La data de 18 mai 2009, împreună cu vecina sa Ana, au mers la sectorul de poliție pentru a lua actele pe numele lui Didenco Gh., unde un colaborator de poliție i-a comunicat că actele ultimului se află în Comisariatul de poliție sect. Buiucani mun. Chișinău și o să-i fie restituite după judecată. La sectorul de poliție s-a întâlnit cu inculpatul Ciorici Valeriu, pe care l-a întrebat de ce l-a bătut pe Didenco Gh. și acesta i-a răspuns că el nu l-a bătut și că Didenco Gh. singur s-a trântit cu capul de masă.” (vol. II, f.d. 95-96).

8.3. În ședința de judecată în apel au fost verificate probele administrate în cauză:

- raportul de expertiză medico - legală nr. 2587/D din 29 septembrie 2012 conform concluziei căruia rezultă că: „... la cet. XXXXXXXXXXXX s-a constatat: traumatism cranio cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală; plagă contuză cu edem pe cap, excoriații pe față, echimoze multiple și masive pe cutia toracică și membrele superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale ușoare. Se exclude cauzarea vătămarilor corporale ca rezultat al căderii de la propria înălțime a corpului sau de pe un plan superior.” (vol. I, f. d. 33).

9. În ședința de judecată în apel, în conformitate cu prevederile articolului 369 alin. (1) și 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, s-au citit declarațiile martorului Negameac V., date în cadrul ședinței de judecată în primă instanță.

Conform rapoartelor inspectorilor de poliție prezentate în ședința de judecată în apel, de procurorul Săli R. rezultă, că martorului Negameac V. se află în raza raionului Ungheni iar locul exact este necunoscut.

În atare situație se constată imposibilitatea absolută de a audia martorul Negameac V. în ședința de judecată în apel, motiv pentru care se citesc declarațiile acestuia.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea Arian Alfred și Aurel Halimi vs. Italia din 18 ianuarie 2005 a statuat că în materia probelor, instanțele naționale trebuie să verifice admisibilitatea unei probe și să îi aprecieze conținutul. În speță, chiar dacă art. 6 paragraf 3 lit. c) din Convenție impune obligația de a convoca martorii în fața instanței și de a fi interogați de către participanții la proces, Curtea a amintit, că acest drept nu este unul absolut, putând fi obiect al unor limitări. Cum în speță există o justificare serioasă pentru lipsa convocării lui X - faptul că nu a putut fi de găsit, iar declarația sa nu a fost singura probă a acuzării, existând o mulțime de alte indicii în sensul vinovăției reclamanților, Curtea a considerat că nu există o violare a dreptului la un proces echitabil.

La fel, în Hotărârea Haas contra Germaniei din 17 noiembrie 2005, Curtea a constatat că autoritățile germane au utilizat toate mijloacele de care dispuneau pentru a asigura audierea martorului Said S. în cadrul procedurii, de aceea, chiar dacă este preferabil, ca el să fi fost audiat de către instanță, procedura utilizată nu poate fi inechitabilă, în lipsa unei culpe a statului.

În consecință, prin prisma jurisprudenței CtEDO menționată, declarațiile martorului Negameac V., citite în ședința de judecată, este o probă admisibilă.

9.1. În cadrul ședinței de judecată în primă instanță martorul Negameac V., fiind audiat, **potrivit sentinței**, a declarat: „... pe inculpatul Ciorici Valeriu nu îl cunoaște. îl cunoaște pe Didenco Gh. și Vicol A., cu care este vecin. în ziua incidentului, aproximativ la ora 21.00- 22.00 a venit acasă de la serviciu și a auzit gălăgie la etajul 4, unde se certa dl Didenco Gh. cu Vicol A. Peste o perioadă de timp, la dânsul a venit soția lui Didenco Gh. împreună cu o doamnă pe nume Ana, rugându-l să le însoțească până la sectorul de poliție. El a acceptat și au mers cu ele la SP nr.5. S-au oprit peste drum, în fața sectorului de poliție, lângă grădiniță. Din sectorul de poliție a ieșit cet. Didenco Gh. însoțit de două persoane, una dintre care era îmbrăcată în uniformă, iar altul în haine civile. Nu a auzit ce discutau aceștia în fața sectorului de poliție, însă a auzit cum una dintre persoane i-a spus lui Didenco Gh., că dacă se spală îi cheamă ambulanța, iar dacă nu se spală, atunci nu o vor chema. Ulterior, la sectorul de poliție s-au mai apropiat doi colaboratori de poliție, unul dintre care era mai robust, iar altul era mai înalt, care au început să se certe cu pătimitul. În timpul certii cel de statură mai înaltă i-a aplicat lui Didenco Gh. o lovitură. Deoarece era întuneric, nu i-a văzut la față pe cei doi colaboratori și nu i-ar putea recunoaște. Ulterior a venit o mașină - taxi, în care a fost urcat Didenco Gh. și doi polițiști. A doua zi l-a văzut pe Didenco Gheorghe, careva avea pe față vânătăi (echimoze). Nu l-a întrebat de unde are acele leziuni corporale.” (vol. II, f. d. 101).

10. Probele prezentate de partea acuzării sânt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile articolului 95 Cod de procedură penală.

11. Judecând cauza, instanța conchide: admite apelul declarat de procuror, casează sentința atacată, total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță prin care Ciorici V. se condamnă în baza articolului 166¹ alin. (1) Cod penal.

12. Cauza se judecă în procedura prevăzută la articolul 436 Cod de procedură penală.

12.1. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 s-a decis:

„ Respinge ca nefondată cererea de apel declarată de către procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din XXXXXXXXXXXX, cu menținerea acesteia fără modificări.” (vol. III, f. d. 57).

12.2. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017 s-a decis:

„ Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, în privința lui Ciorici Valeriu și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.” (vol. III, f. d. 84).

12.3. Soluția instanței de recurs se bazează, în principal, pe următoarele considerente: „ ... în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța verifică declarațiile și probele examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea lor în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. În acest context, Colegiul, reținând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor acumulate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, care poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Colegiul penal conchide că, la examinarea cauzei, aceste stricte prevederi ale legii nu au fost îndeplinite de instanța de apel, care a ajuns la concluzia de respingere a apelului declarat de partea acuzării, ca fiind nefondat. Astfel, potrivit sentinței, prima instanță l-a achitat pe V. Ciorici pe învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motivul lipsei faptei infracțiunii, întemeindu-și soluția pe probele cercetate în ședința de judecată, și anume declarațiile inculpatului, a părții vătămate Gh. Didenco, ale martorilor E. Nichiforeac, A. Vicol, V. Cecan, A. Cernat, V. Negarneac, A. Vațovschi și actele scrise. Instanța de apel, judecând apelul declarat de procuror în cauză, a casat sentința de achitare a lui V. Ciorici și, rejudecând cauza, la XXXXXXXXXX, a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare a acestuia în baza art. 166/1 alin. (1) Cod penal, punând la baza condamnării lui V. Ciorici probele care nu au fost cercetate și verificate la examinarea cauzei în ordine de apel, nerespectând prevederile art. 414 alin. (1), (2), (6), 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală. Ulterior, la XXXXXXXXXX, instanța de apel a respins, ca nefondată cererea de apel declarată de procuror menținând sentința de achitare. Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a bazat concluzia pe declarațiile părții vătămate Gh. Didenco, care atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță a declarat că fiind reținut în legătură cu plângerea depusă în privința lui de către A. Vicol și adus în sectorul de poliție, a fost insultat de către colaboratorul de poliție V. Ciorici, iar când el i-a reproșat să nu-l numească cu astfel de cuvinte și că singur este așa cum l-a numit, acesta din urmă i-a aplicat o lovitură cu scaunul în regiunea capului, dânsul căzând jos, pierzându-și cunoștința, ale martorilor E. Nichiforeac și V. Negarneac, din care reiese că au văzut-o pe partea vătămată ieșind din incinta sectorului de poliție cu încă trei polițiști, aceasta era murdară de sânge și solicita să fie chemată ambulanța, pe raportul de expertiză medico - legală nr. 2587/D din XXXXXXXXXX, prin care la partea vătămată s-a constatat vătămări corporale ușoare, fiind exclusă cauzarea acestora ca rezultat al căderii lui Gh. Didenco de la propria înălțime a corpului sau de pe un plan superior. În opinia procurorului, anume prin aceste probe se confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cărora instanțele nu le-au dat o apreciere obiectivă, prematur apreciindu-le critic, aceste fiind coerente și în coroborare între ele. Totodată, instanța de apel a reținut ca probe declarațiile martorilor A. Vicol, V. Cecan, A. Cernat, A. Voțovschi, date atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță, fără a-i audia în instanța de apel. Mai mult, instanța și-a bazat concluziile de nevinovăție a inculpatului pe declarațiile martorilor S. Grăjdeanu și E. Bârsan, care nici nu au fost audiați în prima instanță. Colegiul penal atestă că, pentru un probatoriu legal la pronunțarea unei hotărâri de achitare, declarațiile acuzatorii ale părții vătămate și ale martorilor urmau a fi obținute cu respectarea principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei. Astfel, Colegiul penal consideră prematură concluzia instanței de apel, precum că procurorul nu a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului, în cazul în care cert este dovedit că vătămrile corporale depistate la partea vătămată au fost cauzate în perioada în care dânsul s-a aflat în custodia statului, iar potrivit concluziei din raportul de expertiză medico-legală, este exclusă cauzarea acestora ca rezultat al căderii lui Gh. Didenco de la propria înălțime a corpului sau de pe un plan superior. Mai mult, din declarațiile martorilor rezultă că partea vătămată până la reținere, nu avea semne de violență. În acest sens, Colegiul penal va reține că în activitatea de stabilire a adevărului, elementele care duc la realizarea cunoașterii sunt dovezile... soluția de achitare a inculpatului s-a adoptat fără ca instanța de apel să se pronunțe asupra tuturor probelor și documentelor cauzei, în care s-au fixat declarațiile inculpaților din perioada urmăririi penale, declarații care se racordează cu un șir de alte împrejurări ale cauzei deja menționate în prezenta decizie, la care a făcut referire partea acuzării, în confirmarea vinovăției inculpatului. Colegiul penal atestă că motivarea clară, convingătoare și pertinentă a hotărârii constituie o garanție pentru părțile din proces în fața eventualului arbitraru judecătoresc și singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar. Instanța de apel în hotărârea adoptată urma să realizeze o justă interpretare și aplicare a reglementărilor incidente, decizia adoptată urma să fie riguros argumentată, iar motivarea soluției să fie bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal. De asemenea, Colegiul consideră necesar de specificat că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanței de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.” (vol. III, f. d. 82-84).

13. Pe această linie de lucru judecat efectuat, motivele invocate de apelant ce vizează activitatea primei instanțe privind stabilirea stării de fapt și de drept în cauză, se consideră ca fiind fondate.

14. În conformitate cu prevederile articolului 414 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța dă o nouă apreciere probelor administrate în cauză.

În conformitate cu prevederile articolului 101 alin. (1) Cod de procedură penală fiecare probă menționată la pct. pct. 8.1. - 9.1. este apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei.

15. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de primă instanță, conform materialelor din dosar și probelor administrate de prima instanță, audiind suplimentar inculpatul, partea vătămată și martorul Nichiforeac E., instanța de apel constată:

XXXXXXXXXX. exercitând în temeiul Ordinului nr. 48/EF din XXXXXXXXXX a Ministrului Afacerilor Interne al Republicii

Moldova, funcția de ofițer operativ superior de sector al sectorului de poliție nr. 5 al CPs Buiucani, mun. Chișinău, fiind conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, la 15 mai 2009, aproximativ la ora 22:30, aflându-se la serviciu în incinta sectorului de poliție nr. 5 a CPs Buiucani, mun. Chișinău, amplasat pe str. Nicolae Costin, 55/1, mun. Chișinău, având intenția de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art. 4 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” nr. 416-XII din XXXXXXXXXX, care prevede că poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 din aceeași lege și ale capitolului II, art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne” nr. 1275-XII din 15 februarie 93, care reglementează că colaboratorii de poliție aplică forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, intenționat l-a agresat verbal pe cet. Gheorghe Didenco fiind brutalizat și numit cu cuvinte obscene, care a fost adus în incinta SP-5 a CPs Buiucani, mun. Chișinău pentru comiterea unei contravenții, după care i-a aplicat o lovitură cu un scaun în regiunea capului de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, fiind urmată de mai multe lovituri cu picioarele peste toată suprafața corpului, cauzându-i astfel părții vătămate Gheorghe Didenco conform concluziei raportului de expertiză medico - legală nr. 2587/D din 29 septembrie 2009, traumatism cranio cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală; plagă contuză cu edem pe cap, excoriații pe față, echimoze multiple și masive pe cutia toracică și membrele superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale ușoare.

16. Vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii constatate se dovedește prin probatoriul administrat în cauză.

Probele relevate și analizate la pct. 8.1. – 9.1. demonstrează cu certitudine că inculpatul, în împrejurările descrise la pct. 15, au comis tratament inuman și degradant în privința părții vătămate.

Acțiunile de tratament inuman și degradant în privința părții vătămate se exprimă prin agresarea verbală de către inculpat precum, și prin aplicarea unei lovituri cu scaunul în regiunea capului lui Didenco Gh. de la care, ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, fiind urmată de mai multe lovituri cu picioarele peste toată suprafața corpului.

Declarațiile părții vătămate și a martorului Nichiforeac E. prezentate în ședința de judecată în primă instanță și susținute în instanța de apel, reflectă adevărul, deoarece se coroborează cu celelalte probe prezentate în sprijinul învinuirii, în special cu raportul de expertiză medico – legală.

În context, se resping apărările inculpatului, precum că nu au aplicat forța fizică și psihică față de partea vătămată, or, conform depozițiilor ultimului prezentate în ședința de judecată în apel în coroborare cu raportul de expertiză medico – legală nr. 2587/D din 29 septembrie 2009, rezultă cu certitudinea aplicarea forței fizice și psihice asupra părții vătămate Didenco Gh.

Conform raportului de expertiză medico - legală nr. 2587/D din 29 septembrie 2009 rezultă că părții vătămate Didenco Gh. I-au fost cauzată o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale ușoare.

În susținerea acuzației înaintate de procuror sunt relevante și declarațiile martorilor Nichiforeac E. și Negarneac V. care au relatat că în momentul luării și escortării părții vătămate Didenco Gh. la sectorul de poliție, ultimul nu avea asupra sa careva vătămări corporale vizibile, însă deplasându-se la fața locului, au auzit sunete de maltratare a lui Didenco Gh. din incinta sectorului de poliție, după care ieșind afară l-au văzut deja însângerat și maltratat, ceea ce confirmă faptul că atât timp cât partea vătămată s-a aflat în custodia statului a fost maltratat de către inculpatul V. Ciorici, fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare.

17. Infracțiunea constatată se califică în baza articolului 166/1 alin. (1) Cod penal: cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică.

- subiectul infracțiunii este inculpatul, care întrunește condițiile prevăzute la articolele 21 alin. (1) și 22 Cod penal; totodată întrunind și condițiile subiectului special, astfel inculpatul Ciorici V. este persoană publică, în sensul prevederilor articolului 123 alin. (2) Cod penal, acționând cu titlu oficial;

- obiectul juridic special al infracțiunii are un caracter multiplu: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei, apărare împotriva tratamentului inuman ori degradant; obiectul material al infracțiunii în constituie corpul părții vătămate Didenco Gh.;

- latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea de cauzare a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant; 2) urmările prejudiciabile constând în vătămarea corporală medie și traumă psihologică manifestate prin umilire, lezarea propriei demnități, inducerea stării de frică, anxietate, stres, creșterea vulnerabilității; 3) legătura de cauzalitate dintre faptă și consecință;

- latura subiectivă se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă, fiind urmărit scopul de pedepsire a părții vătămate pentru comportamentul ilicit săvârșit în stare de ebrietate alcoolică.

18. Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii constatate, instanța i-a în considerație prevederile articolelor 7, 61, 75 și 90 Cod penal.

18.1. Inculpatul Ciorici V. se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, a săvârșit o infracțiune, care potrivit articolului 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă.

18.2. Ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corecției și reeducației inculpatului, de scopul de prevenirea a fenomenului infracțional, se consideră că este rațional și

aplicate asupra corecției și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a reînvenirii infracțiunii, se considera ca este rațional și rezonabil ca în baza articolului 166/1 alin. (1) Cod penal să fie aplicată pedeapsa cu închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în organele de ocrotire a normelor de drept, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu fixarea termenului de probațiune.

În cauză sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, ce justifică aplicarea pedepsei respective față de inculpat, care, în consecință, vor asigura scopul prevăzut la articolul 61 alin. (2) Cod penal.

Interpretarea judiciară a prevederilor articolului 90 Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, care este pozitivă, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora

18.3. Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu se constată.

19. Soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului material produs prin infracțiune, se aplică prevederile articolelor 219 alin. (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel încât se apreciază că sunt dovedite temeiurile și mărimea prejudiciului de 500 lei.

Conform ordonanței procurorului în Procuratura Buiucani, municipiul Chișinău Matușenco I. din 10 iulie 2009, Didenco Gh. a fost recunoscut în calitate de parte civilă, suma pretențiilor materiale fiind 500 lei.

Din declarațiile părții vătămate rezultă că, banii respectivi au fost cheltuiți pentru tratamentul medical.

În atare situație, se va încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate – 500 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material produs prin infracțiune.

20. Soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului moral produs prin infracțiune, se aplică prevederile articolelor 219 alin. (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din lucrările cauzei, cu certitudine se constată, că în rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpat, părții vătămate i-au fost cauzate suferințele psihice și fizice.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral se i-a în considerație rezultatele infracționale fapt care a influențat considerabil starea psihică și fizică a părții vătămate.

Prin urmare, cuantumului prejudiciului moral produs prin infracțiune, în proporții corespunzătoare, se va încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate Didenco Gh.

21. Versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, ce combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii constatate.

22. Opinia părții apărării cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, sub aspectul că nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, exprimă poziția procesuală de apărare a inculpatului, care este subiectivă și care nu cuprinde argumente temeinice.

23. Cu privire la motivele invocate de partea apărării ce vizează activitatea procurorului cu privire la reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, se apreciază ca fiind nefondate.

23.1. Conform ordonanței din 27 octombrie 2009 Ciorici V. a fost recunoscut în calitate de bănuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 328 alin. (1), lit. a) Cod penal (vol. I, f. d. 117).

23.2. Prin ordonanța privind încetarea urmăririi penale din 30 octombrie 2009 emisă de procurorul în Procuratura sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Canțer S. coordonată (confirmată de Procurorul sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Ghervas I.) s-a dispus încetarea urmăririi penale privindu-l pe Ciorici V. bănuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 328 alin. (2), lit. a) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate (vol. I, f. d. 125-131).

În susținerea ordonanței menționate, se invocă: „... în cadrul studierii probelor acumulate pe cauza penală nr. 2009038095 s-a ajuns la concluzia că nu au fost dobândite probe obiective, care ar confirma vinovăția lui Ciorici Valeriu, reieșind din sarcinile principale ce le revin polițistilor precum și din atribuțiile și drepturile cu care sunt înzestrați aceștia în aplicarea forței pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, s-a stabilit că în acțiunile lui Ciorici Valeriu lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal. Avînd în vedere cele expuse mai sus s-a ajuns la concluzia că cauza penală dată urmează a fi încetată, deoarece în acțiunile cet. Ciorici Valeriu lipsesc semnele infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod Penal, acesta îndeplinindu-și acțiunile sale în conformitate cu Legea cu privire la Poliție, ultimul liniștind persoana ce a fost adusă în incinta sectorului de poliție, unde s-a purtat brutal, opunând rezistență fizică și colaboratorilor de poliție, fapt confirmat prin întocmirea în privința lui a materialelor administrative.” (vol. I, f. d. 131).

23.3. Prin ordonanța din 17 mai 2010 emisă de Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. a fost dispusă anularea ordonanței din 30 octombrie 2009 privind încetarea urmăririi penale privindu-l pe Ciorici V., cu reluarea urmăririi penale (vol. I, f. d. 134).

În susținerea ordonanței menționate, se invocă: „... în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că la XXXXXXXXXX în jurul orelor 22:30

în susținerea ordonanței încetate, se invocă, „... în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că la XXXXXXXXX, în jurul orei 22:00 min., după ce a fost adus de către colaboratorii de poliție în incinta sectorului de pe str. N. Costin, 55/1, Gh. Didenco a fost agresat de către câțiva colaboratori de poliție, care nefondat au aplicat forța fizică în privința sa și l-au lovit cu un scaun în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale. La XXXXXXXXX procurorul în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău Sergiu Canțer a emis ordonanță de încetare a urmăririi penale, din motivul lipsei elementelor infracțiunii în privința colaboratorului CPs Buiucani Valeriu Ciorici. Ordonanța în cauză este neîntemeiată și prematură, deoarece nu a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea acestei soluții, urmărirea penală fiind efectuată incomplet și fără elucidarea sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei. Astfel, în cadrul urmăririi penale urmează de efectuat prezentările spre recunoaștere părții vătămate Gheorghe Didenco a polițiștilor care l-au adus în incinta sectorului de poliție și care l-au maltratată, reieșind din declarațiile sale. De asemenea, polițiștii implicați în incidentul ce a avut loc urmează de prezentat spre recunoaștere și martorilor Victor Negarneac și Elena Nichiforeac. Este necesar de identificat și audiat în calitate de martor pe vecina părții vătămate pe nume Ana, care de asemenea s-a deplasat cu E. Nichiforeac și V. Negarneac la sectorul de poliție fiind martori oculari al episodului maltratării lui Didenco și de către colaboratorul RPS „SCUT” S. Grăjdianu. De asemenea urmează la fel de prezentat spre recunoaștere martorului în cauză pe colaboratorul de poliție implicați în acel incident. Din declarațiile persoanelor audiate rezultă un șir de divergențe esențiale, care urmează a fi înlăturate prin efectuarea confruntărilor între partea vătămată și martori cu colaboratorii de poliție. La fel urmează a fi recunoscut în calitate de bănuț și colaboratorul RPS „SCUT” S. Grăjdianu, în privința căruia de asemenea există anumite probe referitoare la maltratarea de către acest a părții vătămate Gh. Didenco. După acumularea probelor suplimentare urmează de dat o apreciere obiectivă și de individualizat acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere vinovate de comiterea infracțiunii și de adoptat decizii în cauza penală.” (vol. I, f. d. 134).

Se evidențiază că ordonanța din 17 mai 2010 emisă de Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. se bazează pe prevederile articolelor 52, 255, 259 și 287 Cod de procedură penală.

23.4. În contextul acestor circumstanțe, instanța de apel remarcă că conform art. 287 alin. (1) CPP, „reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire se dispune de către procurorul ierarhic superior prin ordonanță dacă, ulterior, se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire iar alin. (2) al aceluiași articol prevede că, reluarea urmăririi penale poate fi dispusă și de către judecătorul de instrucție în cazul admiterii plîngerii depuse împotriva ordonanței procurorului de încetare a urmăririi penale ori de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire. Alin. (3) În cazul reluării urmăririi penale în condițiile prezentului articol, dacă, pe baza datelor din dosar, procurorul consideră necesar luarea unei măsuri preventive sau unei măsuri asiguratorii, el dispune luarea măsurii necesare sau, după caz, face propunerile respective judecătorului de instrucție. Alin. (4) În cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente au afectat hotărârea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire”.

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale” nr. 7 din XXXXXXXXX, în pct. 5.5, se dă definiția de fapte noi, care constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probe administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă. La fel, se mai dă definiția de fapte recent descoperite, care sunt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite. Atitudinea unei părți care, cunoscând un fapt sau o împrejurare ce îi era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea reluării urmăririi penale dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment.

Deci, ordonanța de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală poate fi anulată, cu reluarea urmăririi penale oricând înăuntrul termenului de prescripție dacă au fost invocate fapte noi sau recent descoperite. În cazul descoperirii unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, urmărirea penală poate fi reluată doar în termen de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

23.5. În speță instanța constată că Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V., prin ordonanța din 17 mai 2010 corect a dispus anularea ordonanței din 30 octombrie 2009 privind încetarea urmăririi penale privind-l pe Ciorici V., cu reluarea urmăririi penale, or, în cadrul cauzei penale nu a existat în fapt circumstanțe care ar fi determinat adoptarea unei hotărâri de încetare a urmăririi penale privind-l pe Ciorici V.

Or, Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V., corect a stabilit că, în cadrul urmăririi penale urmau de efectuat mai multe acțiuni de urmărire penale cum ar fi: prezentarea spre recunoaștere părții vătămate Didenco Gh. a polițiștilor care l-au adus în incinta sectorului de poliție și care l-au maltratată; prezentarea spre recunoaștere martorilor Negarneac V. și Nichiforeac E. a polițiștilor implicați în incident; identificarea și audierea vecinei părții vătămate cu numele „Ana”.

Astfel, se constată cu certitudine că la data adoptării ordonanței de încetarea a urmăririi penale privind-l pe Ciorici V., organul de urmărire penală nu a întreprins toate măsurile necesare în vederea stabilirii identității persoanelor care se fac vinovate de maltratarea lui Didenco Gh. iar Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. realizându-și atribuțiile pentru exercitarea controlului ierarhic superior corect a anulat ordonanța de încetare a urmăririi penale dispunând acumularea probelor suplimentare căror urmează de dat o apreciere obiectivă cu individualizarea acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere vinovate de comiterea infracțiunii reținute.

23.6. Sunt neîntemeiate și nejustificate alegațiile părții apărării precum că ordonanța din 17 mai 2010 emisă de Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. nu a fost adoptată în limitele articolului 287 alin. (4) Cod de procedură penală, iar argumentul din ordonanța respectivă în care se invocă că „... nu a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea unei asemenea

argumentul din Ordonanța respectivă în care se invocă că „nu a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea unei asemenea hotărâri” nu are suport legal deoarece articolul 287 alin. (1) Cod de procedură penală a fost declarat neconstituțional prin Hotărârea Curții constituționale nr. J.2 din XXXXXXXXXX.

În acest sens, nu sunt aplicabile prevederile Hotărârii Curții Constituționale din XXXXXXXXXX, or la data comiterii faptei reținute în sarcina inculpatului Ciorici V., această Hotărâre nu exista.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din XXXXXXXXXX au fost declarate neconstituționale prevederile articolului 287 alin. (1) Cod de procedură penală, însă aceste prevederi, în conformitate cu norma procesuală penală, acționează numai pentru hotărârile pronunțate după data intrării în vigoare a Hotărârii Curții constituționale și, respectiv, nu au efecte asupra hotărârilor pronunțate până la această dată.

Conform prevederilor articolului 3 alin. (1) Cod de procedură penală „ în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească”.

23.7. În prezența acestor circumstanțe, organul de urmărire penală urma să investigheze cauza în continuare pentru a constata starea reală a circumstanțelor cauzei, lucru care și s-a efectuat - organul de urmărire penală a continuat procesul penal, constatând fapta infracțională sesizată la pornirea urmăririi penale, fără a fi dispusă pornirea unui alt proces penal.

Totodată, procurorul corect a ținut seama de scopul procesul penal privind protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

În concluzie, se consideră corectă reluarea urmăririi penale în cauza penală de învinuire a lui Ciorici V., având în vedere că din partea procurorului și organului de urmărire penală nu au avut loc încălcări a normelor procesual - penale.

Altfel spus, sunt vădit nefondate motivele invocate de partea apărării, precum că în cauză există urmărirea penală de două ori pentru aceeași faptă, de vreme ce urmărirea penală a fost continuată în același proces penal, după anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale, în condițiile legii.

23.8. În conformitate cu articolul 4, paragraf 2 din Protocolul nr. 7 CEDO, dispozițiile Convenției nu împiedică redeschiderea procesului, conform legii și a procedurii penale a statului contractant, dacă faptele noi sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În acest context, instanța apreciază că o soluție neîntemeiată este în măsură să constituie o asemenea eroare judiciară care afectează și denaturează însăși esența actului de justiție, ce justifică redeschiderea procedurilor de examinare a pricinii, raționament exprimat de Curtea europeană la examinarea cauzei Vedernikova c. Rusiei (Hotărâre din XXXXXXXXXX, paragraf 25), astfel încât, decizia de desființare a hotărârii ce prezintă defecte majore nu apare ca fiind nerezonabilă sau arbitrară (Bratyakin c. Rusiei, Hotărâre din XXXXXXXXXX).

Astfel, s-a constatat că prin hotărârea de încetarea a urmăririi penale a fost afectate anume drepturile și interesele fundamentale ale părții vătămate Didenco Gh., în special: accesul liber la justiție, consfințit în dispoziția articolul 20 al. (1) al Constituției, conform căruia „orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime”, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, consfințit în articolul 24 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova conform căruia „ nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante”.

24. Urmare a considerentelor expuse, sentința atacată nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, în vederea stabilirii exacte a împrejurărilor cazului și, respectiv, aprecierii probelor și calificării faptei săvârșite de inculpat.

Astfel, la darea soluției de achitare prima instanță n-a acordat deplină eficiență dispozițiilor articolelor 7, 101 și 384 Cod de procedură penală și greșit a stabilit starea de fapt și de drept în cauză, motiv pentru care sentința atacată este lovită de nulitate absolută.

În atare situație, potrivit legii, se impune condamnarea inculpatului Dercaci V. în baza articolului 166/1 alin. (1) Cod penal.

25. În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța consideră că nu există alte temeiuri de a interveni în sentință.

26. Conform dispozitivului deciziei pronunțarea hotărârii a fost fixată pentru data de 28 februarie 2019, ora 14:00, însă, în temeiul articolului 338 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a amânat pronunțarea deciziei pentru 14 martie 2019, ora 14:00.

27. Vis – a - vis de temeiurile de fapt și de drept relevate supra, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie.

28. În conformitate cu prevederile articolelor 415 alin. (1), pct. 2) - 418 Cod de procedură penală, în numele Legii, instanța de judecată

D E C XXXXXXXXXX E :

admite apelul declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Buiucani) XXXXXXXXXX, casează sentința Îndecătoriei Buiucani municipiului Chișinău din 13 august 2014 total și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă

XXXXXXXXXX se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 166¹ alin. (1) Cod penal și se pedepsește cu închisoare la 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități în organele de ocrotire a normelor de drept pe termen de 3 (trei ani) ani și, în conformitate cu prevederile articolului 90 Cod penal, se suspendă condiționată executarea pedepsei pe termenul de probațiune de 3 (trei) ani;

admite acțiunea civilă și încasează de la inculpatul Ciorici Valeriu în beneficiul părții vătămate Didenco Gheorghe 500 (cinci sute) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material produs prin infracțiune și 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune.

La deliberare este expusă opinie separată a judecătorului.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi supusă recursului ordinar la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării – 14 martie 2019, ora 14:00.

Președintele ședinței de judecată

Judecătorul

Judecătorul

Dosarul nr. 1a - 1025/17

Curtea de Apel Chișinău

Opinie separată

în cauza penală privindul pe XXXXXXXXXX

1. Prin sentința Judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău din 13 august 2014:

„ Pe XXXXXXXXXX pe art. 328 alin. (2), lit. a) Cod Penal al RM (red. XXXXXXXXXX) - de achitat din motivul lipsei faptei infracțiunii.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara - a încetat de drept.”.

1.1. Prima instanță a constatat starea de fapt:

„ Valeriu Ciorici, este învinuit de către organul de urmărire penală precum că el, exercitând funcția de ofițer operativ superior de sector al sectorului de poliție nr. 5 al CPs Buiucani, mun. Chișinău, la 15 mai 2009, aproximativ la ora 22:30, aflându-se la serviciu în incinta Sectorului de Poliție nr. 5 a CPs Buiucani, mun. Chișinău, amplasat pe str. Nicolae Costin, nr. 55/1, mun. Chișinău, având intenția de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art. 4 al Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” nr. 416-XII din XXXXXXXXXX, care prevede că poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 din aceeași lege și ale capitolului II, art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne” nr. 1275-XII din XXXXXXXXXX, care reglementează că colaboratorii de poliție aplică forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, intenționat l-a agresat verbal pe cet. Gheorghe Didenco, care a fost adus în incinta SP-5 a CPs Buiucani mun. Chișinău pentru comiterea unei contravenții, l-a brutalizat și l-a numit cu cuvinte obscene, după ce i-a aplicat o lovitură cu un scaun în regiunea capului, de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, fiind urmat de mai multe lovituri cu picioarele peste toată suprafața corpului, cauzându-i astfel părții vătămate Gheorghe Didenco, conform concluziei raportului de expertiză medico - legală nr. 2587/D din 29 septembrie 2009, traumatism cranio - cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală; plagă contuză cu edem pe cap, excoriații pe față, echimoze multiple și masive pe cutia toracică și membrele superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale ușoare.” (vol. II, f. d. 117-118).

1.1. Prin sentință, inculpatul Ciorici V. a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 328 alin. (2), lit. a) Cod penal (în redacția Legii din 18 decembrie 2008), din motivul lipsei faptei infracțiunii (vol. II, f. d. 126).

1.2. Organul de urmărire penală a calificat fapta incriminată inculpatului Ciorici V. în baza articolului 328 alin. (2), lit. a) Cod penal: „ ... exces de putere, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, care au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțit de aplicarea violenței.” (vol. I, f. d. 192 verso).

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019 s-a decis:

„ admite apelul declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Buiucani) XXXXXXXXXX, casează sentința

Judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău din 13 august 2014, total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță:

XXXXXXXXXX, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 166¹ alin. (1) Cod penal și se pedepsește cu închisoare la 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități în organele de ocrotire a normelor de drept pe termen de 3 (trei) ani și, în conformitate cu prevederile articolului 90 Cod penal, se suspendă condiționată executarea pedepsei pe termenul de probațiune de 3 (trei) ani;

admite acțiunea civilă și încasează de la inculpatul Ciorici Valeriu în beneficiul părții vătămate Didenco Gheorghe 500 (cinci sute) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material produs prin infracțiune și 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune.”

3. Am semnat cu respect decizia dată de instanța de apel, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul total, cu majoritatea completului de judecată, dat fiind că în opinia mea, la judecarea cauzei în apel s-au constatat temeiurile de fapt și de drept, care duc la soluția prevăzută de articolul 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală:

admite apelul declarat de procuror, casează sentința Judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău din 13 august 2014, total, inclusiv din oficiu, în baza articolului 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță:

încetează procesul penal privind tragerea la răspundere penală în baza articolului 328 alin. (2), lit. a) Cod penal (în redacția Legii din 18 decembrie 2008) a inculpatului Ciorici V., în temeiul că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de scoatere de sub urmărirea penală; lasă acțiunea civilă înaintată în procesul penal, fără soluționare.

4. Temeiurile de fapt și de drept care justifică concluzia enunțată în opinie, sânt următoarele:

5. Procedura judecării cauzei în apel s-a desfășurat în condițiile prevăzute la articolul 436 Cod de procedură penală, instanța urmând să se conformeze hotărârii instanței de recurs ordinar în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

5.1. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 s-a decis:

„ Respinge ca nefondată cererea de apel declarată de către procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din XXXXXXXXXXXX, cu menținerea acesteia fără modificări.” (vol. III, f. d. 57).

5.2. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017 s-a decis:

„ Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, în privința lui Ciorici Valeriu și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.” (vol. III, f. d. 84).

5.3. Soluția instanței de recurs se bazează, în principal, pe următoarele considerente: „ ... în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța verifică declarațiile și probele examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea lor în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. În acest context, Colegiul, reținând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor acumulate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, care poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Colegiul penal conchide că, la examinarea cauzei, aceste stricte prevederi ale legii nu au fost îndeplinite de instanța de apel, care a ajuns la concluzia de respingere a apelului declarat de partea acuzării, ca fiind nefondat. Astfel, potrivit sentinței, prima instanță l-a achitat pe V. Ciorici pe învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motivul lipsei faptei infracțiunii, întemeindu-și soluția pe probele cercetate în ședința de judecată, și anume declarațiile inculpatului, a părții vătămate Gh. Didenco, ale martorilor E. Nichiforeac, A. Vicol, V. Cegan, A. Cernat, V. Negameac, A. Vațovschi și actele scrise. Instanța de apel, judecând apelul declarat de procuror în cauză, a casat sentința de achitare a lui V. Ciorici și, rejudecând cauza, la XXXXXXXXXXXX, a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare a acestuia în baza art. 166/1 alin. (1) Cod penal, punând la baza condamnării lui V. Ciorici probele care nu au fost cercetate și verificate la examinarea cauzei în ordine de apel, nerespectând prevederile art. 414 alin. (1), (2), (6), 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală. Ulterior, la XXXXXXXXXXXX, instanța de apel a respins, ca nefondată cererea de apel declarată de procuror menținând sentința de achitare. Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a bazat concluzia pe declarațiile părții vătămate Gh. Didenco, care atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță a declarat că fiind reținut în legătură cu plângerea depusă în privința lui de către A. Vicol și adus în sectorul de poliție, a fost insultat de către colaboratorul de poliție V. Ciorici, iar când el i-a reproșat să nu-l numească cu astfel de cuvinte și că singur este așa cum l-a numit, acesta din urmă i-a aplicat o lovitură cu scaunul în regiunea capului, dânsul căzând jos, pierzându-și cunoștința, ale martorilor E. Nichiforeac și V. Negameac, din care reiese că au văzut-o pe partea vătămată ieșind din incinta sectorului de poliție cu încă trei polițiști, aceasta era murdară de sânge și solicita să fie chemată ambulanța, pe raportul de expertiză medico - legală nr. 2587/D din XXXXXXXXXXXX, prin care la partea vătămată s-a constatat vătămări corporale ușoare, fiind exclusă cauzarea acestora ca rezultat al căderii lui Gh. Didenco de la propria înălțime a corpului sau de pe un plan superior. În opinia procurorului, anume prin aceste probe se confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cărora instanțele nu le-au dat o apreciere obiectivă, prematur apreciindu-le critic, aceste fiind coerente și în coroborare între ele. Totodată, instanța de apel a reținut ca probe declarațiile martorilor

A. Vicol, V. Cecan, A. Cernat, A. Voțovschi, date atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță, fără a-i audia în instanța de apel. Mai mult, instanța și-a bazat concluziile de nevinovăție a inculpatului pe declarațiile martorilor S. Grăjdeanu și E. Bârsan, care nici nu au fost audiați în prima instanță. Colegiul penal atestă că, pentru un probatoriu legal la pronunțarea unei hotărâri de achitare, declarațiile acuzatorii ale părții vătămate și ale martorilor urmau a fi obținute cu respectarea principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei. Astfel, Colegiul penal consideră prematură concluzia instanței de apel, precum că procurorul nu a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului, în cazul în care cert este dovedit că vătămrile corporale depistate la partea vătămată au fost cauzate în perioada în care dânsul s-a aflat în custodia statului, iar potrivit concluziei din raportul de expertiză medico-legală, este exclusă cauzarea acestora ca rezultat al căderii lui Gh. Didenco de la propria înălțime a corpului sau de pe un plan superior. Mai mult, din declarațiile martorilor rezultă că partea vătămată până la reținere, nu avea semne de violență. În acest sens, Colegiul penal va reține că în activitatea de stabilire a adevărului, elementele care duc la realizarea cunoașterii sunt dovezile... soluția de achitare a inculpatului s-a adoptat fără ca instanța de apel să se pronunțe asupra tuturor probelor și documentelor cauzei, în care s-au fixat declarațiile inculpaților din perioada urmăririi penale, declarații care se racordează cu un șir de alte împrejurări ale cauzei deja menționate în prezenta decizie, la care a făcut referire partea acuzării, în confirmarea vinovăției inculpatului. Colegiul penal atestă că motivarea clară, convingătoare și pertinentă a hotărârii constituie o garanție pentru părțile din proces în fața eventualului arbitrar judiciar și singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar. Instanța de apel în hotărârea adoptată urma să realizeze o justă interpretare și aplicare a reglementărilor incidente, decizia adoptată urma să fie riguros argumentată, iar motivarea soluției să fie bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal. De asemenea, Colegiul consideră necesar de specificat că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanței de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.” (vol. III, f. d. 82-84).

6. În cauză se constată o circumstanță care constituie temei de a înceta procesul penal: există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă, care se exprimă prin faptul că reluarea urmăririi penale după scoaterea persoanei de sub urmărire penală este afectată prin încălcarea principiului fundamental de a nu fi urmărit, judecat și pedepsit de mai multe ori.

6.1. Conform ordonanței din 27 octombrie 2009 Ciorici V. a fost recunoscut în calitate de bănuț în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 328 alin. (1), lit. a) Cod penal (vol. I, f. d. 117).

6.2. Prin ordonanța privind încetarea urmăririi penale din 30 octombrie 2009 emisă de procurorul în Procuratura sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Canțer S. coordonată (confirmată de Procurorul sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Ghervas I.) s-a dispus încetarea urmăririi penale privindu-l pe Ciorici V. bănuț în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 328 alin. (2), lit. a) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate (vol. I, f. d. 125-131).

În susținerea ordonanței menționate, se invocă: „... în cadrul studierii probelor acumulate pe cauza penală nr. 2009038095 s-a ajuns la concluzia că nu au fost dobândite probe obiective, care ar confirma vinovăția lui Ciorici Valeriu, reieșind din sarcinile principale ce le revin polițiștilor precum și din atribuțiile și drepturile cu care sunt înzestrați aceștia în aplicarea forței pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, s-a stabilit că în acțiunile lui Ciorici Valeriu lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal. Având în vedere cele expuse mai sus s-a ajuns la concluzia că cauza penală dată urmează a fi încetată, deoarece în acțiunile cet. Ciorici Valeriu lipsesc semnele infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod Penal, acesta îndeplinindu-și acțiunile sale în conformitate cu Legea cu privire la Poliție, ultimul liniștind persoana ce a fost adusă în incinta sectorului de poliție, unde s-a purtat brutal, opunând rezistență fizică și colaboratorilor de poliție, fapt confirmat prin întocmirea în privința lui a materialelor administrative.” (vol. I, f. d. 131).

6.3. Prin ordonanța din 17 mai 2010 emisă de Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. a fost dispusă anularea ordonanței din 30 octombrie 2009 privind încetarea urmăririi penale privindu-l pe Ciorici V., cu reluarea urmăririi penale (vol. I, f. d. 134).

În susținerea ordonanței menționate, se invocă: „... în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că la XXXXXXXXXX, în jurul orelor 22:30 min., după ce a fost adus de către colaboratorii de poliție în incinta sectorului de pe str. N. Costin, 55/1, Gh. Didenco a fost agresat de către câțiva colaboratori de poliție, care nefondat au aplicat forța fizică în privința sa și l-au lovit cu un scaun în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale. La XXXXXXXXXX procurorul în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău Sergiu Canțer a emis ordonanță de încetare a urmăririi penale, din motivul lipsei elementelor infracțiunii în privința colaboratorului CPs Buiucani Valeriu Ciorici. Ordonanța în cauză este neîntemeiată și prematură, deoarece nu a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea acestei soluții, urmărirea penală fiind efectuată incomplet și fără elucidarea sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei. Astfel, în cadrul urmăririi penale urmează de efectuat prezentările spre recunoaștere părții vătămate Gheorghe Didenco a polițiștilor care l-au adus în incinta sectorului de poliție și care l-au maltratată, reieșind din declarațiile sale. De asemenea, polițiștii implicați în incidentul ce a avut loc urmează de prezentat spre recunoaștere și martorilor Victor Negarneac și Elena Nichiforeac. Este necesar de identificat și audiat în calitate de martor pe vecina părții vătămate pe nume Ana, care de asemenea s-a deplasat cu E. Nichiforeac și V. Negarneac la sectorul de poliție fiind martori oculari al episodului maltratării lui Didenco și de către colaboratorul RPS „SCUT” S. Grăjdianu. De asemenea urmează la fel de prezentat spre recunoaștere martorului în cauză de către colaboratorii de poliție implicați în acel incident. Din declarațiile persoanelor audiate rezultă un șir de divergențe esențiale, care urmează a fi înlăturate prin efectuarea confruntărilor între partea vătămată și martori cu colaboratorii de poliție. La fel urmează a fi recunoscut în calitate de bănuț și colaboratorul RPS „SCUT” S. Grăjdianu, în privința căruia de asemenea există anumite probe referitoare la maltratarea de către acest a părții vătămate Gh. Didenco. După acumularea probelor suplimentare urmează de dat o apreciere obiectivă și de individualizat acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere vinovate de comiterea infracțiunii și de adoptat decizii în cauza penală.” (vol. I, f. d. 134).

Se evidențiază că ordonanța din 17 mai 2010 emisă de Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. se bazează pe prevederile articolelor 52, 255, 259 și 287 Cod de procedură penală.

6.4. Conform prevederilor articolului 63 alin. (2) și alin. (3) Cod de procedură penală persoana în privința căreia a fost emisă ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuț nu se poate afla mai mult de trei luni și organul de urmărire penală este obligat să

dispună scoaterea persoanei de sub urmărire penală. Termenul de trei luni poate fi prelungit până la șase luni de către Procurorul General sau adjuncții săi despre ce se informează imediat bănuitul.

La dosar lipsesc date despre prelungirea termenului de aflare în calitate de bănuît și informare a lui Ciorici V. în condițiile legii menționate.

6.5. Cu privire la anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale și continuarea efectuării urmăririi penale în cauza dată, se fac următoarele precizări și concluzii:

a) Ordonanța privind încetarea urmăririi penale din 30 octombrie 2009 emisă de procurorul în Procuratura sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, Cașter S. coordonată (confirmată de Procurorul sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Ghervas I.) prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale privind-l pe Ciorici V. bănuît în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 328 alin. (2), lit. a) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate (vol. I, f. d. 125-131) - prin prisma prevederilor articolului 467 Cod de procedură penală, au caracter obligatoriu, fiind document executoriu.

Conform prevederilor articolului 284 alin. (4) conjugate la cele din articolul 287 alin. (4) Cod de procedură penală, hotărârea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o nouă învinuire mai gravă pentru aceeași persoană, pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea pronunțată;

b) Potrivit explicațiilor Plenului Curții Supreme de Justiție oferite la pct. 5.5 din Hotărârea nr. 7 din 04 iulie 2005 „Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție” în procesul urmăririi penale ordonanțele de scoatere a persoanei de sub urmărire penală pot fi casate cu reluarea urmăririi penale doar în cazul în care sunt invocate fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat ordonanța atacată.

Fapte noi constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probele administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă.

Fapte recent descoperite sunt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite. Atitudinea unei părți care, cunoscând un fapt sau o împrejurare ce-i era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea reluării urmăririi penale dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment.

Un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată este cazul în care se constată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de legislație.

c) Ordonanța din 17 mai 2010 emisă de Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. prin care a fost dispusă anularea ordonanței din 30 octombrie 2009 privind încetarea urmăririi penale privind-l pe Ciorici V. cu reluarea urmăririi penale (vol. I, f. d. 134) - nu conține fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente ce ar fi afectat hotărârea pronunțată.

Urmare a continuării urmăririi penale în baza ordonanței procurorului din 17 mai 2010 emisă de Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. se observă că, deși sunt indicate probele ce necesită a fi administrate în cauză (identificarea polițiștilor care l-au escortat pe Didenco Gh. în incinta comisariatului, audierea presupușilor martori Negameac V. și Nichiforeac E.) nu pot fi considerate ca fiind fapte noi, în sensul articolului 287 alin. (4) Cod de procedură penală - circumstanță ce ar justifica anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale.

Fapte noi constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probele administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă.

În cauză nu au fost constatate circumstanțe noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente ce ar fi afectat hotărârea pronunțată.

Prin urmare, odată ce există o hotărâre a organului de urmărire penală de încetare a urmăririi penale asupra lui Ciorici V. pentru aceeași faptă, se impune încetarea procesului penal în cauză.

6.6. Pe această linie de idei, procesul penal este lovit de nulitate și ca urmare a emiterii ordonanței din 17 mai 2010 de către Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. (vol. I, f. d. 134) - în baza articolului 287 alin. (1) Cod de procedură penală (articol declarat neconstituțional prin Hotărârea Curții Constituționale din XXXXXXXXXX, în vigoare din 11 septembrie 2015), prin care a fost anulată ordonanța din 30 octombrie 2009 privind încetarea urmăririi penale privind-l pe Ciorici V. cu reluarea urmăririi penale.

Or, ordonanța din 17 mai 2010 emisă de Procurorul – interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. se bazează pe prevederile articolului 287 alin. (1) Cod de procedură penală - normă procesual penală care este abrogată, fiind declarată neconstituțională.

6.7. În atare situație, în cauză reluarea urmăririi penale în privința lui Ciorici V. după încetarea urmăririi penale este lovită de nulitate absolută, de vreme ce procedura respectivă contravine prevederilor stipulate în articolul 50 din Carta Drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în articolul 14 paragraful 7 din Pactul Internațional ONU privind drepturile civile și politice, în articolul 4 Protocolul 7 din CEDO. în articolele 6 pct. 44). 22 alin. (2). 287 alin. (4) CPP și în articolul 7 alin. (2) Cod penal. prin prisma aplicării principiului

fundamental potrivit căruia nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Așa după cum s-a procedat la urmărirea penală, învinuitul Ciorici V. a „beneficiat” de o repetare a urmăririi penale și, respectiv, de judecare și pedepsire penală, fapt ce afectează grav drepturile și libertățile lui garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituție, de legea procesual penală și legea penală.

6.8. Potrivit jurisprudenței CtEDO, după ce s-a închis definitiv o procedură penală, „chiar și simpla formulare a unor bănuieli cu privire la nevinovăția unei persoane este nelegală” (cauza Asan Rushiti vs Austria din XXXXXXXXXX, cauza Vostic vs. Austria din XXXXXXXXXX).

6.9. Semnificative, în acest sens, sunt și Hotărârile Curții Constituționale din XXXXXXXXXX și din XXXXXXXXXX, prin care au fost declarate neconstituționale prevederile articolelor 63 alin. (6) și, respectiv, 287 alin. (1) Cod de procedură penală, iar urmare a acestor soluții, în decizia Curții Constituționale din XXXXXXXXXX, este statuat că în cazul în care ordonanțele de reluare a urmăririi penale nu sunt întemeiate pe circumstanțele prevăzute la articolul 287 alin. (4) Cod de procedură penală, acestea sunt lovite de nulitate absolută și nu produc consecințe juridice, totodată, neretroactivitatea hotărârilor instanței de jurisdicție constituțională nu poate prevala în situația în care la baza hotărârilor judecătorești sunt puse prevederi legale care contravin drepturilor și libertăților fundamentale și prin efect sunt declarate neconstituționale.

6.10. Relevantă, în acest sens, fiind și practica Curții Supreme de Justiție (decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 29 noiembrie 2016 în cauza Pînzari Corneli Ștefan în baza articolului 287 alin. (1) Cod penal), potrivit căreia procesul penal a fost încetat în baza articolului 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, deoarece există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă, de scoatere de sub urmărire penală.

7. Urmare a considerentelor relevate cu privire la apelul procurorului, se impune soluția enunțată la pct. 3.

8. Judecând cauza în primă instanță, n-au fost identificate și, respectiv, dată o apreciere corespunzătoare încălcărilor care atrag nulitatea actelor procedurale și consecințelor juridice ce se impun, potrivit legii.

Odată ce în cursul procesului de judecată exista obligativitatea de a verifica legalitatea și temeinicia chestiunilor ce vizează punerea sub învinuire, susținerea învinuirii și judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate de procuror, prima instanță trebuia să facă o interpretare judiciară corectă a prevederilor legale corespunzătoare, lucru care nu s-a efectuat.

8.1. Soluția pronunțată de prima instanță nu este rezultatul unei activități eficiente de judecată, or sentința dată nu cuprinde temeieri de fapt și de drept, care să nu provoace dubii asupra soluției date, de vreme ce ordonanța procurorului privind anularea ordonanței de încetare a procesului penal și, respectiv, reluarea urmăririi penale, nu conține fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, situație ce echivalează ca circumstanță ce exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, iar, pe cale de consecință, reprezintă temei pentru încetarea procesului penal.

8.2. Procedând în asemenea mod, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor stipulate în articolele 384 alin. (3), 389 alin. (1) pct. 3) și 391 alin. (1), pct. 5) și 6) Cod de procedură penală, precum și n-a ținut seama de recomandările oferite prin Hotărârea Plenumului CSJ nr. 5 din XXXXXXXXXX „Privind sentința judecătorească”.

8.3. Conform Hotărârilor CtEDO Hiro Balani vs Spania; Puis Toriho vs Spania; Popov vs Moldova; Albina vs România, la care se face referință în Hotărârea Plenumului CSJ din XXXXXXXXXX „... va fi încălcat dreptul la un proces echitabil în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins.”

9. Cu privire la acțiunea civilă înaintată în procesul penal, se impune de a fi lăsată, fără soluționare, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

10. Vis-a-vis de temeierile de fapt și de drept relevate, urmare a soluției promovate, conform articolelor 339 alin. (7) și 340 alin.(3) Cod de procedură penală, expun opinie separată, care se anexează la decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019 pronunțată în cauza penală privindu-l pe XXXXXXXXXX.

Judecătorul

Furdui Sergiu

